

GERBIAMI LDS NARIAI,

**Su liūdesiu pranešame, kad šių metų liepos 23 d., mirė žymi teatro ir kino dailininkė,
kostiumų kūrėja, ilgametė Lietuvos dailininkų sąjungos narė
Gražina Konstancija Remeikaite**

(1934 lapkričio 25 d. - 2020 liepos 24 d.)

**Gražina Konstancija Remeikaitė bus pašarvota Vilniaus (Pavilnio) Kristaus Karaliaus ir
Šv. Kūdikėlio Jėzaus bažnyčioje (Švarioji g. 3, Vilnius) liepos 24 d., šeštadienį, 11 val.
Velionė bus laidojama 24 d., 14 val., Karveliškių kapinėse.**

Vienas senovės romėnų poetas rašė: „Laikas negrižtamai teka“. Gimimo diena tampa pirmąja jo gyvenimo data, o mirties diena – paskutiniąja: tai alfa ir omega, žmogiškojo gyvenimo pradžia ir pabaiga. Planuodami rytojų, susitikimus ir darbus, nesame tikri, kad visa tai įvyks. Todėl galima tik pasidžiaugti, kad nepavėlavome, kad prieš a. a. dailininkės Gražinos Konstancijos Remeikaitės didžiąją kelionę suspėjome stabtelėti, pasidžiaugti buvimo kartu akimirkomis, gražia paroda ir apie daug ką pasikalbėti. Šios akimirkos buvo neįkainojama dovana mums, tikimės, kad ir kūrėjai.

Teatro ir kino dailininkė, kostiumų kūrėja Gražina Konstancija Remeikaitė gimė 1934 m. lapkričio 25 d. Josvainių miestelyje, Kėdainių rajone, skulptoriaus Kosto Rameikos šeimoje. Nuo 1946 m. mokėsi Kėdainių 2-ojoje gimnazijoje. 1950 m. įstojo į tuometinę Kauno meno mokyklą. 1954 m. išvyko į Lazdijus, kur vidurinėje mokykloje dėstė piešimą ir braižybą. 1955 – 1961 m. studijavo tapybą Vilniaus Valstybiniame Dailės institute. Nuo 1976 m. dalyvavo parodose. 1978 m. įstojo į dailininkų sąjungą, scenografų sekciją. Nuo 1989 m. – kinematografininkų sąjungos, o nuo 2000-ųjų – teatro sąjungos narė. 2011 m. jai įteiktas vienas aukščiausių Lietuvos valstybinių apdovanojimų – Lietuvos kultūros ir meno premija.

1962 m. sulaukė pasiūlymo dirbti neseniai įkurtuose Vilniaus modelių namuose, kuriuose iki 1974 m. dirbo dailininkė-modeliuotoja. Per šį dvylikos metų laikotarpį dailininkė sukūrė daugybę inovatyvių kolekcijų bei pavienių drabužių ansamblių, dalyvavo jų pristatymuose ne tik Lietuvoje, bet ir kitose šalyse. Jos sukurti drabužių modeliai pasirodydavo beveik kiekviename Vilniaus modelių namų leidžiamo madai skirto žurnalo „Banga“ numeryje.

Dar dirbdama Vilniaus modelių namuose, Gražina K. Remeikaitė pradėjo dirbti teatre bei kine. 1973 m. metais G. K. Remeikaitė debiutavo kaip teatro dailininkė - sukūrė kostiumus Panevėžio dramos teatre statytai Augusto Strindbergo dramai „Mirties šokis“, kurią režisavo Juozas Miltinis. Su juo dailininkė pastatė ne vieną išskirtinį spektaklį. Per beveik keturis dešimtmečius dailininkė sukūrė kostiumus beveik pusšimčiui teatro pastatymų. G. K. Remeikaitė kūrė kostiumus ne tik draminiams pastatymams, bet ir miuziklams, operetėms: Jeano Anouilho tragedijai „Antigonė“ (1978), Antono Čechovo dramai „Žuvėdra“ (1978), Gustavo Lortzingo operai „Brakonierius“ (1979), Jacqueso Offenbacho operetei „Gražioji Elena“ (1989), Williamo Shakespeare'o tragedijai „Makbetas“ (1993), Otto Nikolai komiškai operai „Vindzoro šmaikštuolės“ (1999). Dirbo su režisieriais Irena Bučiene, Dalia Tamulevičiūte, Vlada Mikštaite, Linu Marijum Zaikauskas, Nerijumi Petroku. Dailininkė teatre dirbo iki pat 2001-ųjų. Taip pat sukūrė kostiumus daugiau, nei 30-čiai kino filmų.

Dailininkė rengė ir dalyvavo parodose: 1978 m. personalinė paroda LDS galerijoje, 1976 m. scenografijos bienalė Vilniuje, 1979 m. personalinė paroda LDS galerijoje, 1982 m. kino dailininkų paroda Maskvoje, 1984 m. kino dailininkų paroda Menininkų Rūmuose, 1988 m., 1989 m. parodos ŠMC, 1999 m. personalinė paroda Radomo mieste, Lenkijoje, 1999 m. personalinė paroda Kėdainiuose, 2000 m. grupinė paroda LR Seimo Rūmuose, 2002 m. personalinė paroda teatro sąjungoje, 2004 m. scenografijos paroda LDS galerijoje "Arka", personaliė paroda Lietuvos Kinematografijos sąjungoje, 2020 m. personalinė paroda Lietuvos dailininkų sąjungos parodų salėje.

Gražina Konstancija Remeikaitė buvo šviesi, charizmatiška ir energinga asmenybė, pasižymėjusi geru skoniu, išradingumu, darbštumu bei reiklumu sau. Jos sukurti kūriniai įeina į meno istoriją, o buvimo su ja akimirkos įrašytos į atmintį mūsų širdyse. Nors kiekvieno iš mūsų gyvenimas yra ribotas laike ir trapus, mus vis dėlto guodžia mintis, kad dvasinės sielos dėka mes gyvensime netgi anapus mirties.

Lietuvos dailininkų sąjungos vardu reiškiamo nuoširdžią užuojautą velionės artimiesiems, giminaičiams, kolegoms bei visiems pažinojusiems dailininkę.